

cidi in locum, quem Porcus quidam horum tuberum gratiâ proboscide subverterat; ubi statim quædam terrâ evulsa mibi in conspectum venere, quæ cùm admiratione contemplans, quoniam testiculos humanos, scroto denudatos formâ, magnitudine & colore, exactè referebant, incepi ulterius inquirere, & evulso totô cespite, juxta quem duo tubera detecta jacebant, inveni, s. 6. sub eodem cespite sibi invicem & radicibus graminum adherentia. Hec per medium dissecta medullam fuscoc-viridem, qualis recentibus fungis, qui vocantur lupi crepitus, inesse solet, continebant. Vid. Tab. 6. Fig. 1. Tali fortuna sorte reliqua subterranea tubera Italicæ, quæ ibi inter delicatissimos cibos numerantur, sine dubio detecta sunt. Nam Autumni tempore Bononiae, & alibi in Appennini, Tuberum horum Collectores porcum, alterutro posteriorum pedum resti prælongâ alligatum, ante se agunt ad loca, in quibus proventus eorum quotannu solet esse. Fame igitur macerata suis facillimè odoratur tubera (nam exempta terrâ longè latèque odorem hircinum spirant) & avide ad loca tuberum natalia currit, datoque proboscide indicio ab Actore suo resti retrabitur; & sic tubera effossa in usum humanum gulaque delicias colliguntur. Quæ Bononiae & Florentiae vidi, exterius fuscoc colore, interius eodem quoq; sed multo candore, instar marmorū, intersuso erantprædicta. Ericta cum oleo recente & pipere gustui grata sunt, veneremque stimulant. In Germania bujus rei non diligens instituitur inquisitio: Siquidem Apri, domesticique sues in nemoribus, agris, pascuisque multa proculdubio ejusmodi tubera vel similia, proboscidibus suis indagata, devorant, usuque humano præcipiunt.

Tucuruatâ Bras. Theatr. Bras. p. 385. v. Index. Turari. Bras. ibidem. p. 285. v. Ind.

VAleriana Saxatilis fol. Trachelij. it, fol. Scrophulariae C. B. n. 12. Circa Neapolim.

— rubra Indica, in Hortis tantum Medicis mibi innotuit,
Ubacaya Bras. Ibid. p. 179. Cannæ Species. v. Index. Ubapitanga. Bras. Ib. p. 339. Capsici spec.
v. Ind.

Ubatia Bras. Ibid. p. 457. Icon præsentat convolvulum, formâ Apocymæ, siliquas magnæ, crassas, &
hirsutas ferentem.

Veronica parva rotundifolia. In Monte Baldo Italicæ, & aliis locis apricis, montosis &c.
— erecta viri magnitudine. Crescit in locis temperatis Marchie Brandenb. ad stagna præsentim.
Vicia præalta Montis Vendæ. Circa Padoam in dicto Monte, Euganeorum uno, instar convolvuli,
in altitudinem insignem excrescit.

Viola fol. dissectis In deciduū saxis, inter lapides & ruinosa montium Tirolensis rudera reperi.
Notandum, quod in hac plantula florem videre mibi contigerit, qui parvus licet, trifidus,
brunni coloris, cum Asari floribus penitus congruit: Ideo potius plantula ad Asari, quam Violæ
species reducenda * — Pentagonea. v. Onobrychis, Rapuncul. saxat. Rom.

— Cruciata marina * — lutea marina. Ad littora mari Adriatici & Hetruriæ proveniunt.
Vitæ Idæa palustris fol. majoribus acutis. * Eadem fol. parvis acutis Serpilli instar.

In palustribus Germaniae passim provenit.

Virga aurea fol. Veronicæ. Circa Bononiam Italicæ.

Viscum arboreum. In quercubus, betulis, salicibus, pyris, pomis, pinis & in omnibus ferè ar-
boribus à me observatum fuit.

Urtica vulgaris minimè urens. In Horto Magni Ducis Hetruriæ Florenzæ mibi exhibita
fuit * — Romana pilulifera fol. non serratis. Strasburgi in Horto Medico mibi tradi-
ta.

Ururucurana Bras. Theatr. Bras. p. 513. Malvæ est species flor. rubr. v. Index.

Errata præcipua Beuevolus Lector ad palatum corrigit suum.

FINIS.

